

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Ion Cioinac,
reprezentat de avocatul Victor Furnică,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
către Ion Cioinac împotriva ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”,
intervenienți accesorii Consiliul Raional Hîncești, Ministerul Sănătății,
Muncii și Protecției Sociale, Inspectoratul de Stat al Muncii, privind
obligarea încheierii contractului individual de muncă, achitarea drepturilor
salariale și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-784/23
nr. PIGD 2-20068698-01-2ra-07062023)

Consecințele depunerii recursului care nu se încadrează în temeiul prevăzut la
art. 432, alin. (2), lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01
septembrie 2023), or instanța de apel a aplicat legea care urma să fie aplicată,
a cercetat toate probele administrate, apreciindu-le corespunzător.

Judecătoria Hîncești, sediul central, jud. T. Mereuță
Curtea de Apel Chișinău, jud. I. Cotruță, I. Țurcan, L. Pruteanu

11 septembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 iunie 2020, Ion Cioinac a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva ÎMSP „Centrului de Sănătate Publică Hîncești”, intervenienți accesorii din partea pârâtului Consiliul Raional Hîncești, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu din partea reclamantului Inspectoratul de Stat al Muncii prin intermediul Inspecției Teritoriale de Muncă Cimișlia, prin care a solicitat:

- obligarea ÎMSP „Centrului de Sănătate Publică Hîncești” să încheie cu Ion Cioinac contractul individual de muncă pe perioada de activitate 01 noiembrie 2017 – 15 aprilie 2020, cu includerea mențiunilor în carnetul de muncă;

- obligarea ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” să recalculeze și să achite lui Ion Cioinac pe perioada 01 noiembrie 2017-15 aprilie 2020 remunerația/salariul în sumă de 20 315,55 lei, indemnizația privind vechimea în muncă în sumă de 1 515 lei, sporul pentru activitatea în condiții grele și vătămătoare în sumă de 1 860 lei, indemnizația pentru concediul nefolosit în sumă de 4 018,95 lei, în total 27 709,50 lei;

- obligarea ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” să calculeze și să achite lui Ion Cioinac premiile și ajutorul material pe perioada de activitate 01 noiembrie 2017- 15 aprilie 2020;

- încasarea de la ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” în beneficiul lui Ion Cioinac a penalității pentru neachitarea plăților datorate, 16 aprilie 2020 – 14 februarie 2022 în sumă de 55 529,83 lei;

- încasarea de la ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” în beneficiul lui Ion Cioinac a prejudiciul moral evaluat la suma de 80 000 lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată Ion Cioinac a menționat că în perioada 11 noiembrie 2014 - 15 aprilie 2020 a exercitat funcția de operator în cazangeria cu gaze a Centrului de Sănătate Mingir, entitate care se află sub jurisdicția ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”. Activitatea în funcția sus-indicată se exercita în timpul sezonului rece, care în fiecare an începea în octombrie - noiembrie și se finaliza la 15 aprilie anul următor. Reclamantul a indicat că, cu excepția sezonului 2019-2020, a exercitat atribuțiile de funcție pe o perioadă de 5-6 luni.

3. Reclamantul a evidențiat că, activitatea de operator în cazangeriile cu gaze naturale este una specifică, care implică, pe lângă responsabilitate

maximă și modalitatea de angajare în funcție, exercitarea acesteia este expres reglementată. Astfel, începând cu perioada de la 11 noiembrie 2014 până la data de 15 aprilie 2020, ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”, în pofida reglementărilor exprese, propunea reclamantului semnarea contractelor de prestări servicii sau de antrepriză, după cum urmează:

- Contractul de prestări servicii nr. 25 din 11 noiembrie 2014, obiectul contractului „operator la sistema de gaze la CS Mingir”, remunerarea – 482,50 lei/lună;

- Contractul VM/2015 din 13 octombrie 2015, obiectul contractului achiziționarea lucrărilor de construcție de stații de transfer termic-cod CPV - 45232142-9, cu specificația - operator cazan gaze CSC Mingir pe perioada 15 octombrie 2015-15 aprilie 2017 – cu remunerarea 995 lei/lunar;

- Contractul 13/VM/2016 din 12 octombrie 2016 valabil până la data de 15 aprilie 2017, obiectul contractului-achiziționarea lucrărilor de construcție de stații de transfer termic- cod CPV - 45232142-9 – cu remunerarea 950 lei;

- Contractul 13/VM/2017 din 01 noiembrie 2017 valabil până la data de 15 aprilie 2018, obiectul contractului-achiziționarea lucrărilor de construcție de stații de transfer termic - cod CPV- 45232142-9 – cu remunerarea 950 lei;

- Contractul 13/VM/2018 din 05 noiembrie 2018 valabil până la data de 15 aprilie 2019, obiectul contractului-achiziționarea lucrărilor de construcție de stații de transfer termic- cod CPV - 45232142-9 – cu remunerarea 950 lei;

- Contractul VM13/2020 din 15 ianuarie 2020 valabil până la data de 15 aprilie 2020, obiectul contractului-achiziționarea lucrărilor de construcție de stații de transfer termic- cod CPV - 45232142-9 – cu remunerarea 950 lei.

4. Ion Cioinac a menționat că în toate contractele de prestări servicii sau achiziție propuse de ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” a introdus mențiunile că acestea nu corespund activității de facto desfășurate și a solicitat încheierea contractului individual de muncă propriu-zis. În pofida, obiecțiilor formulate, în toată perioada de activitate, ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”, acționând contrar Legii refuza încheierea contractului individual de muncă, cu achitarea remunerației corespunzătoare și de fiecare dată propunea pentru semnare contracte de achiziție/antrepriză a „lucrărilor de construcție de stații de transfer termic- cod CPV – 452321429”, în condițiile în care, reclamantul, ca persoană fizică, nu deținea abilități și nici nu executa aceste lucrări, ba mai mult efectuarea lucrărilor cu codul CPV 45232142-9, nici nu pot fi încredințate și executate de persoane fizice.

5. Reclamantul a reiterat că în toată perioada de activitate, deși a fost admis la muncă, exercitând fără loc de dubii funcția de operator în cazangeria CS Mingir, cu acesta nu s-a încheiat în contractul individual de muncă. Forma pe care a încercat ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” să o atribuie raporturilor juridice cu Ion Cioinac, sunt civile, însă, de facto și iure acestea sunt raporturi de muncă, cu toate derivatele acesteia. În acest sens, reclamantul a indicat că funcția pe care o exercita se afla în relații de

subordonare în raport cu angajatorul lui direct și cu șeful CS Mingir, mai mult ca atât, reclamantul era obligat să respecte toate instrucțiunile și ordine interne emise, plățile făcute de ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” erau cu titlu de salariu și din acesta se reținea inclusiv și cotizații sindicale.

6. Astfel, deși raportul juridic între ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” și Ion Cioinac nu au fost formalizate într-un contract denumit generic contract individual de muncă, de facto și de iure aceste raporturi sunt de muncă, iar contractele „de prestări servicii” „de achiziție”, „antrepriză” conțin toate elementele contractului individual de muncă și aceste relații urmează să fie tratate ca atare, prin prisma legislației muncii, or, de fapt, contractele de prestări servicii/antrepriză/achiziții sunt acte juridice, care camuflează raporturile de muncă între ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” și Ion Cioinac.

În acest sens, acordul formulat de Ion Cioinac în raport cu funcția încredințată se referă exclusiv la un contract de muncă, iar, în sine, aceste convenții, corespund întru totul prevederilor codului muncii.

7. Cu referire la pretenția privind recalcularea și plata integrală a salariului/remunerației, reclamantul a menționat că modalitatea de salarizare a funcției de „operator în cazangerie cu gaze” pentru perioada anilor 2014 – 01 decembrie 2018 a fost stabilită prin Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 381 din 13 aprilie 2006 cu privire la condițiile de salarizare din unitățile bugetare, ambele reglementări în vigoare până la 01 decembrie 2018.

Potrivit Anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 381 din 13 aprilie 2006 se stabilesc categoriile de salarizare pentru unele profesii al muncitorilor auxiliari și personalului de deservire din unitățile bugetare, unde se regăsește și funcția „operator în sala de cazane”, corespunzător categoriei de salarizare 2-6.

În corespundere cu răspunsul Ministerului Finanțelor în perioada relevantă, grila de salarizare pentru funcția „operator în sala de cazane”: de la 01 octombrie 2014 până la 31 august 2017 este de la 910 - 930 lei (minimul garantat este de 910 lei); de la 01 septembrie 2017 până la 30 noiembrie 2017 este de la 1 110- 1 190 lei (minimul garantat este de 1 110 lei).

La 01 decembrie 2018 a intrat în vigoare noua Lege privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270 din 23 noiembrie 2018. Astfel, în corespundere cu Legea indicată, Clasificatorul Ocupațiilor al Republicii Moldova, clasa de salarizare și coeficientul de salarizare (codul funcției H6177, clasa de salarizare 10 și coeficientul - 1,21), pentru funcția de operator în cazangeria cu gaze în perioada: 01 decembrie 2018 – 01 ianuarie 2020, grila de salarizare este de 1 940 lei – 2 200 lei, minim garantat – 1 940 lei), iar începând cu data de 01 ianuarie 2020 –este de 2 120 lei - 2400 lei, minim garantat - 2 120 lei.

8. În baza celor relatate Ion Cioinac a susținut că salariul necalculat și neachitat, în raport cu salariul minim garantat în sectorul bugetar constituie:

a) în baza contractului de prestări servicii nr. 25 din 11 noiembrie 2014, pentru 5 luni x (1 010 lei - 482,50 lei) = 2 637,5 lei;

b) în baza contractului VM/2015 din 13 octombrie 2015 pentru 12 luni x (1 010 lei - 995 lei) = 180 lei;

c) în baza contractului 13/VM/2017 din 01 noiembrie 2017 pentru 5,5 luni x (1 110 lei - 950 lei) = 880 lei;

d) în baza contractului 13/VM/2018 din 05 noiembrie 2018 pentru 4,5 luni x (1 940 lei - 950 lei) + 1 303,25 (salariul mediu pentru o zi x 25 zile) = 5 758,25 lei;

e) în baza contractului VM13/2020 din 15 ianuarie 2020 pentru 45 zile - 1 940 lei : 21.1 = 91,94 lei (remunerația pentru 1 zi) x 45 zile = 4 137,3 lei, pentru 4,5 luni x 2 120 lei = 9540 lei.

Mai mult reclamantul a menționat că în perioada 15 noiembrie 2019 – 15 aprilie 2020 în general nu a primit salariul.

9. Cu referire la sporul pentru vechimea în muncă, Ion Cioinac a indicat că în această perioadă a activat 11 luni complete, prin urmare, sporul pentru vechimea în muncă se va calcula după cum urmează: 1 010 lei x 10% x 11 luni = 1 111 lei.

10. Cu referire la sporul pentru activitatea în condiții grele și vătămătoare, reclamantul a relatat că funcția deținută de către acesta este inclusă în lista tip a lucrărilor și locurilor de muncă cu condiții grele și deosebit de grele, vătămătoare și deosebit de vătămătoare pentru care salariaților li se stabilește sporuri.

În perioada ianuarie 2018 – 15 aprilie 2020, Ion Cioinac a activat 15,5 luni, prin urmare, pe această perioadă sporul pentru gradul de nocivitate se va calcula după cum urmează: 15,5 luni x 120 lei = 1 860 lei.

De asemenea, în perioada 11 noiembrie 2014 – 31 decembrie 2017, 14 luni complete, se va calcula după cum urmează: 14 luni x 100 lei = 1 400 lei, în total - 1 400 lei + 1 860 = 3 260 lei.

11. Cu referire la indemnizația pentru concediul nefolosit reclamantul a susținut că potrivit art. 121, alin.(l) din Codul muncii și Anexa nr. 3 pct. 6 din tabel la Convenția Colectivă (nivel de ramură) pentru anii 2018 – 2021 acesta urma să beneficieze de un concediu suplimentar de 4 zile, iar în total 32 zile. Prin urmare, în toată perioada de activitate reclamantul nu a beneficiat de concediu și nu i s-a compensat concediul nefolosit.

Astfel, efectuând o medie pe întreaga activitate, rezultă că Ion Cioinac a lucrat complet 29 luni calendaristice, respectiv 2 ani și 4 luni, respectiv avea dreptul la 74 zile de concediu pentru care se consideră îndreptățit de a solicita achitarea indemnizației pentru concediu nefolosit, calculată după cum urmează: 2 120 lei : 21,1 x 74 zile = 7 435,07 lei.

12. Cu referire la premiile de activitate și ajutorul material reclamantul a relatat că, conform pct. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 180 din 11 martie 2013,

beneficiază de un premiu anual de ce puțin un salariu lunar de bază, cuantumul premiului anual urma să fie calculat proporțional cu timpul efectiv lucrat, obligație care nu a fost executată de ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”.

13. Totodată în temeiul art. 330, alin.(2) din Codul muncii și având în vedere plățile datorate de pârât și neachitate reclamantului la data de 15 aprilie 2020 constituie 34 849, 05 lei, astfel solicită încasarea penalității calculată pe perioada 16 aprilie 2020 până la data de 22 iunie 2020 (67 zile), în mărime de 7 004,65 lei.

14. Reclamantul a menționat că până la depunere în instanța de judecată a prezentei acțiuni, a încercat să soluționeze acest conflict individual de muncă cu pârâtul, însă, nu a primit vreun răspuns.

15. Prin hotărârea din 12 aprilie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central s-a respins cererea lui Ion Cioinac împotriva ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”, intervenienți accesorii din partea pârâtului Consiliul Raional Hîncești, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenienți accesorii de partea reclamantului: Inspectoratul de Stat al Muncii prin intermediul Inspecției Teritoriale de Muncă Cimișlia despre obligarea de a încheia contract individual de muncă, recalcularea și încasarea salariului, indemnizațiilor, premiilor, ajutorului material, penalităților și a prejudiciului moral. S-a încasat din contul lui Ion Cioinac, în folosul statului taxa de stat în sumă de 100 lei. (f.d.246,vol. I)

16. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 19 aprilie 2022, de către Ion Cioinac. (f.d. 248, vol.I)

17. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 14 februarie 2023 a respins apelul declarat de către Ion Cioinac, a menținut hotărârea din 12 aprilie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central. (f.d.70,71-84, vol.I)

18. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut răspunsul Inspecției Teritoriale de Muncă Cimișlia nr. 05/C din 27 februarie 2020, prin care i s-a comunicat reclamantului că în baza datelor acumulate în cadrul controlului efectuat la ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești”, conform deciziei de control nr. CM-2020-DIS-01 din 14 ianuarie 2020, s-a stabilit că în statele de personal ale ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” pentru anul 2019 aprobate prin decizia nr. 01/07 din 05 aprilie 2019 a Consiliului raional Hîncești aplicate în prezent, nu figurează funcția de „operator al cazangeriei cu gaze naturale la ÎMSP „Centrul de Sănătate Mingir”. Totodată, s-a indicat că modificarea statelor de personal ale instituției, inclusiv prin includerea unor funcții, ține de competența administrației ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești” și a Consiliului raional Hîncești.

19. Astfel, Curtea de Apel Chișinău în temeiul art. 56, art. 58 din Codul muncii, art. 992 din Codul civil a concluzionat că pretenția lui Ion Cioinac privind obligarea ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești” de a încheia contractul individual de muncă pe perioada de activitate 01 noiembrie 2017-

15 aprilie 2020, este neîntemeiată, or, în statele de personal ale ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești” pentru anul 2019 aprobate prin decizia nr. 01/07 din 05 aprilie 2019 a Consiliului raional Hîncești nu figurează funcția de „operator al cazangeriei cu gaze naturale la ÎMSP „Centrul de Sănătate Mingir” și ca efect, ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești” era în imposibilitate de a-l angaja pe Ion Cioinac în calitate de operator la cazangeria de gaze naturale.

20. Totodată, instanța de apel a reținut că raporturile juridice în perioada de referință între Ion Cioinac și ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești” derivă din contractele de prestări servicii încheiate între cele două părți, pe perioada executării volumului de lucru necesar și de fapt raporturi de muncă în ce privește funcția de operator în perioada de referință între reclamant și pârât nu existau.

21. Curtea de Apel Chișinău a mai constatat că potrivit contractelor de prestări servicii nr. 13/VM/S/2017 din 01 noiembrie 2017 și nr. 13/VM/S/2018 din 05 noiembrie 2018, reclamantul Ion Cioinac a prestat servicii de operator la ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești”, fiind remunerat conform sumelor negociate între părți.

22. În aceste circumstanțe instanța de apel nu a stabilit careva temeieri sau circumstanțe faptice, din care să rezulte că în perioada indicată de Ion Cioinac a fost angajat la ÎMSP „Centrul de Sănătate Hîncești”, or, din materialele cauzei rezultă că acesta a activat în instituția respectivă în baza contractelor de prestări servicii pentru operator de cazane și nu în baza cărorva raporturi de muncă.

23. Astfel, pe cale de consecință și având în vedere că s-a constatat netemeinicia pretenției de bază, precum și lipsa raporturilor de muncă între reclamant și instituția pârâtă, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind nejustificate și pretențiile subsecvente privind încasarea salariului, sporului pentru vechimea în muncă, sporului pentru activitatea în condiții grele și vătămătoare, indemnizației pentru concediul nefolosit, premiilor de activitate și ajutorului material, a penalităților și a prejudiciului moral, or aceste drepturi salariale și despăgubiri se cuvin salariatului, în baza existenței unui raport individual de muncă, ceea ce în speță nu a fost stabilit. Totodată, legislația muncii reglementează expres condițiile de retribuire a muncii precum și forma contractului individual de muncă care este unicul temei legal de a recompensa munca prestată.

24. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii formulate de către Ion Cioinac. (f.d.87-97, vol.II)

25. În motivarea recursului Ion Cioinac a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel,

indicând că instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată și în mod arbitrar a apreciat probele administrate și cercetate.

26. În acest sens a menționat că în toată perioada de activitate, deși a fost admis la muncă, exercitând fără loc de dubii funcția de operator în cazangeria Centrului de Sănătate Mingir, cu acesta nu s-a încheiat în contract individual de muncă. Astfel, pentru a evidenția această concluzie, instanțelor ierarhic inferioare l-au fost prezentate mijloace de probă în care au fost reținute caracterul raporturilor juridice reale, or, în funcția pe care o exercita se afla în relații de subordonare în raport cu angajatorul lui direct și cu șeful Centrului de Sănătate Mingir, mai mult ca atât, acesta era obligat să respecte toate instrucțiunile și ordine interne emise. La fel a menționat că plățile făcute de ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” erau cu titlu de salariu și din acesta se reținea inclusiv și cotizații sindicale.

27. Recurentul a indicat că prin referința depusă și explicațiile date, ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” nu a recunoscut în general că Ion Cioinac, pe perioada 10 ianuarie 2020 – 15 aprilie 2020, a activat în calitate de operator în cazangeria cu gaze naturale a Centrului de Sănătate Mingir. Însă, Șeful Centrului de Sănătate Mingir a comunicat instanței de judecată, că în perioada sus-indicată Ion Cioinac a activat în calitate de operator în cazangeria cu gaze a Centrului de Sănătate Mingir, dar nu a fost remunerat.

28. Totodată, Ion Cioinac a invocat dezacordul cu concluzia că ÎMSP „Centrul de Sănătate Publică Hîncești” nu putea să-l angajeze în funcția de operator în cazangeria cu gaze, pe motiv că această funcție nu era prevăzută în Statele de personal, menționând că omisiunea de a fi introdusă în statele de personal funcția de „operator în cazangerie” și neexecutarea unei obligații legale, nu poate fi pusă pe seama recurentului și tratată această în defavoarea acestuia, în condițiile în care și-a executat obligațiile ce rezultă din funcția încredințată.

29. La 04 iulie 2023 Consiliul raional Hîncești a depus referință asupra recursului înaintat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, prin care a solicitat respingerea recursului, menționând că recurentul nu a invocat nici un motiv de fapt și de drept plauzibil pentru a casa hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel. (f.d. 107-108, vol.II)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

31. Art. XI, alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) stipulează că:

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

32. Art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).”

33. Art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) reglementează că:

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

34. Art. 432, alin. (2), lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.”

35. Art. 432, alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) statuează că:

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

36. Art. 432, alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) stabilește că:

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, prevăzut la art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă sus-citat, instanța de recurs reține că recurentul a respectat acest termen, or decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 februarie 2023, expediată avocatului Victor Furnică, prin intermediul poștei electronice, la 04 mai 2023. (f.d. 86, vol.I)

Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, a declarat recurs la

18 mai 2023.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

Astfel, că procedura admisibilității recursurilor va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 18 mai 2023.

39. Din analiza recursului declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, rezultă că recurentul a invocat temei de admisibilitate a recursului prevederile indicate la art. 432, alin. (2), lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură civilă menționat mai sus.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432, alin. (2) alin. (2), lit. a) din Codul de procedură civilă, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

41. Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432, alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023), nu a stabilit încălcarea de către instanța de apel a acestor circumstanțe. Cu atât mai mult că recurentul nu indică în concret asupra unor încălcări de ordin procedural.

42. Cu referire la argumentul invocat de către recurent privind aprecierea în mod arbitrar a probelor administrate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că instanța de apel a cercetat toate probele administrate și le-a dat o apreciere corespunzătoare, inclusiv prin poziția reclamantului.

43. În acest context, completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

44. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

45. În speță, completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

46. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Drept urmare, completul de judecată reține că argumentele invocate de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

48. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431, alin. (1), (2), art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor, art.440, alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, împotriva deciziei din data de 14 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă